

ל"ג בעומר



סיפור ל"ג בעומר

רבי שמעון ישב עם חבריו, ר' יהודה ור' יוסי בעיר יבנה
ודברו על מלכות רומי, ר' יהודה דיבר טוב ר' יוסי שתק ור' שמעון
אמר שהכול תיקנו לעצמם ולטובתם והיה שם אחד בשם יהודה
בן גרים שסיפר מה שדיברו החכמים עד שהגיע השמועה למלך
רומי וביקש את נפשו של רבי שמעון, ר' שמעון ובנו נתחבאו בבית
המדרש ואשתו היתה מביאה להם אוכל, אחרי תקופה פחדו
שיתגלו ברחו למערה בעיר פקיעין בלי לספר לאף אחד גם לא
לאשתו, ושם קרה להם נס גדול שצמח עץ חרובים שנהפך
בער"ש



לתמרים
ונברא להם
מעין, וישבו
שם ולמדו
תורה משך
כל שעות
היום כשהם
מכוסים בחול
עד צאורם
ורק לתפילה
היו מלבישים

את בגדיהם, ואליהו הנביא הי מגיע ללמוד אתם וגילה להם
הרבה סודות התורה.

יום אחד ישבו התלמידים בבית המדרש, ונשאל שאלה ולאף אחד לא היה תשובה, קם רבי יהודה ואמר שחבל שבר יוחאי לא איתנו שהוא היה עונה לנו, באחד ראה ר' יוסי איך צפרים עפות ואחריהן יונה, אמר יונה יונה הנאמנת בשליחותה עוד מימי המבול בצעי בעבורנו שליחות לבר יוחאי, ירדה היונה ונעמדה לפניו כתב השאלה בפתק ושלח עם היונה ור' שמעון ענה להם והחזירה אליהם ושמחו התלמידי חכמים שמחה גדולה.

לאחר 12 שנים מת מלך רומי ועמו גזירותיו, התייצב אליהו הנביא בפתח המערה ואמר מי יודיע לבר יוחאי שהמלך מת וגזירותיו בטלו וכאשר שמעו ר' שמעון ור' אלעזר את הבשורה יצאו מן המערה ולא יכלו לסבול כשראו אנשים עובדים ושאלו מניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה, וכל מקום שהיו נותנים עיניהם נשרף מיד. יצאה בת קול ואמרה! להחריב עולמי יצאתם. חזרו למערתם למשך 12 חודשים ויחאה בת קול צאו ממערתכם.

בדרכם חזרה בער"ש פגשו יהודי זקן עם שני חבילות הדסים שאלו למה לוקח את ההדסים ענה לכבוד שב"ק שאלו האם אין די בחבילה אחד ענה: אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור, נחה דעתם ואמרו כמה חביבים מצוות על בני"י ושוב לא הקפידו.

רבי פנחס בן יאיר היה מצוי בבית רבי רחומאי ואמר לו רבי רחומאי לרבי פנחס רואה אני מרגלית מאירה (הכוונה לרבי שמעון) וממנה יצאה עוד אור (הכוונה לר' אלעזר) יצאו לעולם צא ולך חפש אותם יצא וראה צפורים עפות שאלם האם ראיתם את בר יוחאי לכנה והשבנה לי – חזרו עם פתק שכתוב שיצאו מן המערה ר' שמעון ור' אלעזר הלך ר' פנחס לבית ר' שמעון ומצא

אותו כל גופו מלא סדקים ופצעים מרוב השנים שישבו בחול בכה
ר' פנחס אמר לו ר' שמעון אשרי חלקי שאלמלא זאת לא הייתי
זוכה לכ"כ הרבה גילויים ברזי התורה.

ביום שבו נפטר ר' שמעון אסף את חביריו הת"ח וגילה להם
הרבה סודות התורה כל היום, כשיצאו הקיף אש גדול את הבית
ואף אחד לא יכל להתקרב לבית, וכשהלכה האש ראו שנפטר
התנא האלוקי ובאו אנשי צפורי ורצו שיקברו את ר' שמעון בעירם
ורבו ונעשה נס שהתרוממה המיטה לבד באוויר ורחף עד המערה
במירון והבינו שרצונו להיקבר במירון.

בַּר יוֹחָאִי נְמִשְׁחַת אֲשֶׁרִיף שֶׁמֶן שֶׁשׁוֹן מַחְבְּרִיף:

בַּר יוֹחָאִי שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, נְמִשְׁחַת מִמֵּדַת הַקֹּדֶשׁ, נְשֹׂאת צִיץ נֹזֵר
הַקֹּדֶשׁ, חָבוּשׁ עַל רֹאשׁוֹ פְּאֶרֶף. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי מוֹשֵׁב טוֹב יְשֻׁבָּת, יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בִּרְחֹת, בְּמַעֲרוֹת צוּרִים
שְׁעֵמֻדָּת, שֶׁם קִנִּיתָ הוֹדֶךָ וְהִדְרֶךָ. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי עֲצֵי שְׁטִים עוֹמְדִים, לְמוֹדֵי יְדוֹד הֵם לוֹמְדִים, אֹר מִפְּלֹא אֹר
הִיקוֹד הֵם יוֹקְדִים, הֵלֹא הִמָּה יוֹרוֹף מוֹרֶךָ. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים, עָלִיתָ לְלֶקֶט בּוֹ מֶרְקָחִים, סוֹד תּוֹרָה כְּצִיצִים
וּפְרָחִים, נַעֲשֶׂה אָדָם נֶאֱמַר בְּעִבּוּרֶךָ. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי נֶאֱזַרְתָּ בְּגִבּוֹרָה, וּבְמִלְחָמָת אִשׁ-דָּת הַשְּׁעָרָה, וְחָרַב הוֹצֵאתָ
מִתְעָרָה, שְׁלַפְתָּ נֶגֶד צוּרְרֶיךָ. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי לְמָקוֹם אֲבִנֵי שֵׁשׁ, הִגַּעְתָּ וּפְנֵי אֲרִיָּה לִישׁ, גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל
עִישׁ, תְּשׁוּרֵי וּמֵי יִשׁוּרֶךָ. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי בְּקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, קוֹ יְרוֹק מִחֲדָשׁ חֲדָשִׁים, שֶׁבַע שְׁבָתוֹת סוֹד
חֲמִשִּׁים, קִשְׁרָתָ קִשְׁרֵי שֵׁין קִשְׁרֶיךָ. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָה, הִשְׁקַפְתָּ לְכַבּוּדָה פְּנִימָה, שְׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם
נְתִיבוֹת רִאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת כְּרוֹב מִמֶּשֶׁח זִיו אוֹרֶךָ. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי אֹר מִפְּלֹא רוֹם מַעֲלָה, יִרְאֶת מְלָה בֵּיט כִּי רַב לָהּ, תַּעֲלוּמָה וְאִין
קוֹרָא לָהּ, נִמְתָּ עֵין לֹא תִשׁוּרֶךָ. בַּר יוֹחָאִי:

בַּר יוֹחָאִי אֲשֶׁרִי יוֹלְדָתְךָ, אֲשֶׁרִי הָעַם הֵם לוֹמְדֶךָ, וְאֲשֶׁרִי הָעוֹמְדִים עַל
סוּדָךָ, לְבוּשֵׁי חֹשֶׁן תְּמִיךָ וְאוֹרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאִי נְמִשְׁחַת אֲשֶׁרִיף שֶׁמֶן שֶׁשׁוֹן מַחְבְּרִיף:



וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי:

וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

אִישׁ אֱלֹקִים קָדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרִי עֵין רְאִיתָהוּ, לֵב חָכָם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ, אָדוֹנֵנוּ
בֶּר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיוֹן, קָדוֹשׁ הוּא מִהַרְיוֹן, מְאֹר גָּלִיל הָעֲלִיוֹן, אָדוֹנֵנוּ
בֶּר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

גִּבּוֹר וְאִישׁ מְלַחֲמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֵא מִדָּע וְחֲכָמָה, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

דָּרֵשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בְּעֵז וְתַעֲצוּמוֹת, עֲלֵה מַעֲלוֹת רָמוֹת, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

הַחֲבֵא בְּתוֹךְ מַעְרָה, מִפְּנֵי הַגִּזְרָה, שֵׁם לָמַד סִתְרֵי תּוֹרָה, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

וְשֵׁם נִבְרָא מַעֲיֵן לוֹ, וְחָרוֹב לְמֵאֲכָלוֹ, מַה טוֹב חֶלְקוֹ וְחִבְלוֹ, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּה, דִּין רִיכָא וְכֵר רִיכָא, זָכָה רַבִּים וְזָכָה, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

חֲדַשׁ כַּמָּה הִלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנָה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמְּרִגִּז מִמְּלָכוֹת, אָדוֹנֵנוּ
בֶּר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

טִהַר אֶת עֵיר טְבֵרְיָה, עָשָׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ מִשְׁמֵיָא, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

יָדַע כָּל הַנְּסִתְרוֹת, דְּבָרָיו עוֹשִׂים פִּירוֹת, בִּטֵּל כַּמָּה גִּזְרוֹת, אָדוֹנֵנוּ בֶּר
יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אוֹת הִקְשֵׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אוֹת עוֹלָם הָיָה, אָדוֹנֵנוּ
בֶּר יוֹחָאִי. וַאֲמַרְתֶּם:

לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר, בְּסוּד תּוֹרַת הַבְּהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה מְזַהֵיר, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

מְקוֹם בָּחַר בְּשִׁמְיָא, עִם הַנְּבִיא אַחֲיָה, זֶה מִבְּנֵי עֲלִיָּה, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

נִחַמְד מְאֹד לְמַעְלָה, זָכָה לִיקָר וּגְדֻלָּה, כְּתָר עֲלִיּוֹן לוֹ נִגְלָה, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא, אֲרִי שְׂבַח־בּוֹרָה, מִמֶּנּוּ תֵצֵא תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

עָשָׂה שְׁבָעִים תְּקוּנִים, יְקָרִים מִפְּנִינִים, בָּם תִּקַּן הָעֲלִיּוֹנִים, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

פָּתַח אֶת פִּיו בְּחֻכְמָה, הוֹצִיא אוֹר תַּעֲלוּמָה, תִּקַּן זֹהָרֵי חֲמָה, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

צַדִּיק יְסוּד הָעוֹלָם, גָּלָה מִדֶּרֶשׁ הַנֶּעֱלָם, יָכוֹל לִפְטוֹר הָעוֹלָם, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

קוּלוּ זִמְרַת עֲרִיצִים, וְהִכְרִית אֶת הַקּוֹצִים, וְהִצִּיל הַלְּחוּצִים, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

רָאָה פָּנָיו מְאִירִים, בְּשִׁבְתּוֹ עִם חֲבֵרִים, עַתָּה גָּלָה סוּד נִסְתָּרִים, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

שָׁלוֹם רַב עַל מִשְׁכָּבוֹ, מֶה יִפְּיוּ וּמֶה טוֹבוֹ, דּוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

תּוֹרָתוֹ מִגֵּן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יְמַלִּיץ טוֹב בְּעֵדְנוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי. וְאָמְרָתֶם:

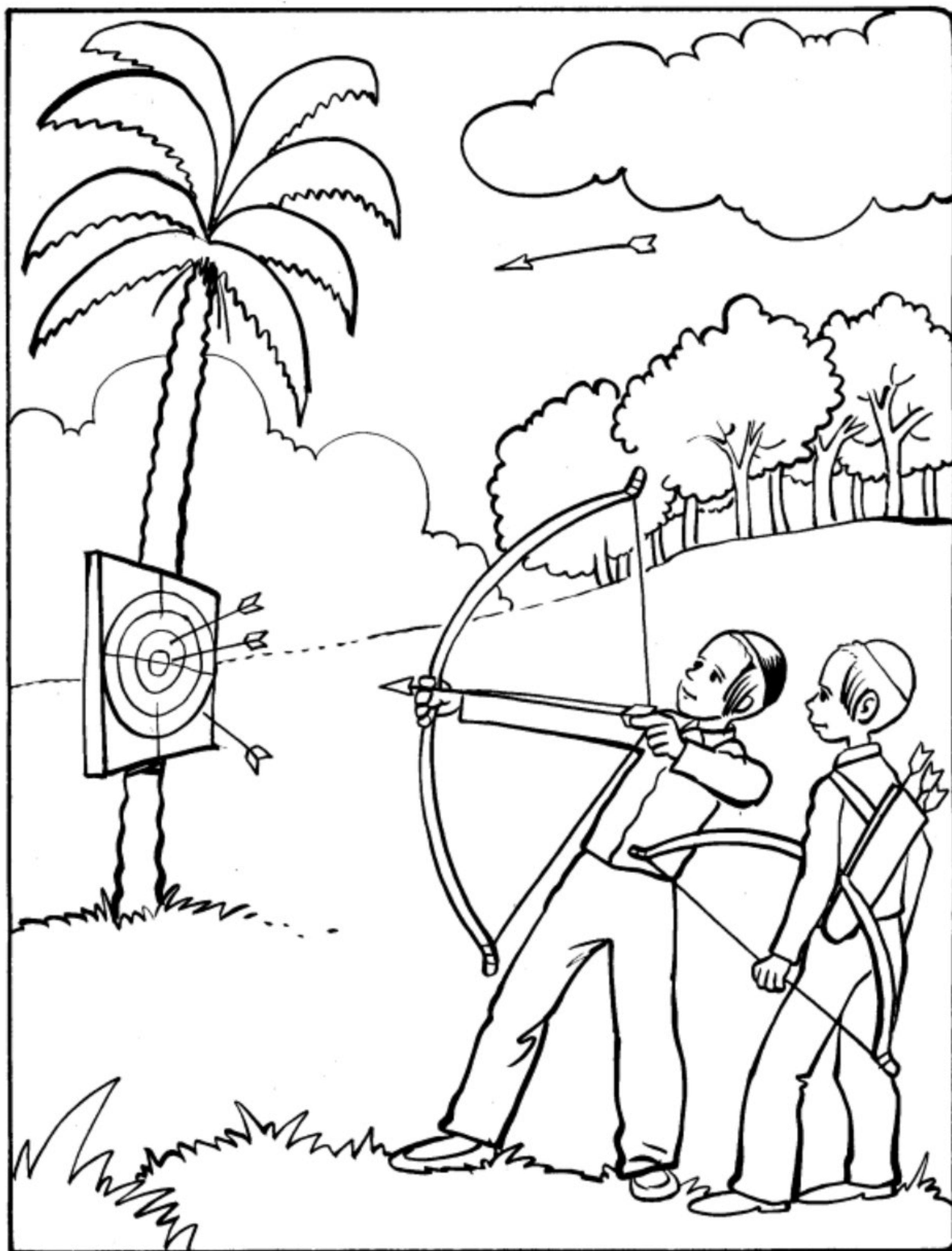
וְאָמְרָתֶם כֹּה לַחֲי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי:

וְאָמְרָתֶם כֹּה לַחֲי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צַדִּיקָאִי:

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל,
לִפְנֵי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין, וּמִי מְטַהֵר
אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים. וְאוֹמֵר, מְקוֹה
יִשְׂרָאֵל יְיָ, מֶה מְקוֹה מְטַהֵר אֶת
הַטְּמֵאִים, אֶף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר
אֶת יִשְׂרָאֵל:



חץ וקשת



חלאקה



מדורה



מירון

